

széki kirendelést? Hogy mennyi kirivó méltánytalanság történt e téren, tulontul ismeretes és legfeljebb azt a kérdést lehet felvetni ezzel kapcsolatban, hogy ha lehetett a passzív jelentőségű ügyvédi megbízásokat (pártfogói kirendelések) a kamarai autonóm szervekre bízni; miért lehetett az egyes ügyvédekre nézve sokszor existenciális jelentőségű adózást autonomia útján megoldani (forgalmi adók, kamarai járulékok stb.) akkor csupán az a kérdés, hogy ki kapjon több-kevesebb értéket jelentő, aktív közmegebizatóst: ez ne lehessen a kamara autonómiájára bízható? Azt hisszük, hogy ha ebben a kérdésben az országos ügyvédi közvélemény kellő nyomatékkaal hangoztatja érveit, ezek elől az igazságügyi kormányzat nem fog kitérni, annál inkább, mert oly miniszterünk van, aki megígérte, hogy minden jogos törekvést valóra fog váltani.

Vészi Mátyás indítványát a kamarai közgyűlés a választmányhoz útasította s most már a kamarai vezetőségén mulik, hogy a felvetett probléma a lomtárban heverjen-e tovább is, avagy minél előbb az országos ügyvédség érdeklődésének homlokterébe kerüljön. Abban azonban bizonyosak vagyunk, hogy ha az ügyvédség megfelelő eréllyel sikra száll ezeknek az évtizedek óta hangoztatott panaszoknak orvoslásáért, nem lesz oly akadály, melyet le ne tudjon győzni. F. P.

A Magyar Jogászegylet gazdaságjogi intézete, amelynek főfeladata az, hogy a Magyar Jogászegylet céljainak keretében tanulmányozza a magyar közgazdasági élet és jogalkotás kapcsolatait és odahasson, hogy a gazdasági élet és a jogalkotás fejlesztése egymással összhangban történjék, a m. kir. külügy, igazságügy, kereskedelemügy, pénzügy és földmivelésügyi miniszterek kiküldötteinek, a fontosabb érdekképviselötek képviselőinek, valamint a hazai közgazdasági és jogélet számos előkelőségének jelenlétében 1929 április hó 19.-én tartotta meg alakuló ülését. Az ülést Dr. Szász Béla m. kir. igazságügyi államtitkár, a Magyar Jogászegylet elnöke nyitotta meg és ismertette az Intézet céljait.

Ezután Dr. báró Korányi Frigyes, a Gazdaságjogi Intézet tiszteletbeli elnöke mondotta el ünnepi felavató beszédét. A gazdasági élet állapotával, jó vagy rossz állapotával — ugymond — él vagy bukik a nemzet és azért annak legcélszerűbb szabályozása eminens nemzeti érdek. Ezt az érdeket a jogtudomány csak akkor szolgálhatja igazán jól, ha társul veszi maga mellé nemcsak a közgazdasági tudományt, hanem a közgazdasági gyakorlatot is. A modern élettan ma már elképzelhetetlen a vegyész közreműködése nélkül, a modern gazdasági jogalkotás nem lehet tökéletes a gyakorlati köz-

gazdaság közreműködése nélkül. A nagy tetszéssel fogadott ünnepi felavató beszéd után Dr. *Heller* Farkas műegyetemi ny. r. tanár, a Magyar Közgazdasági Társaság nevében, Dr. *Pap* József felsőházi tag, a Budapesti Ügyvédi Kamara nevében, *Koós* Mihály helyettes államtitkár az Országos Mezőgazdasági Kamara részéről, Dr. *Kresz* Károly a Tébe nevében és Dr. *Balkányi* Kálmán az OMKE nevében üdvözlötték az új Intézetet. Ezután Dr. *Kuncz* Ödön egyetemi-ny. r. tanár, a Gazdaságjogi Intézet igazgatója adott általános tájékoztatást az Intézet munkaprogramjáról. A helyesenléssel fogadott program után az Intézet alakuló ülése az Intézet titkáraivá közfelkiáltással Dr. *Király* Ferencet és Dr. *Markos* Olivért választotta meg.

A Civiljogászok Vitatársaságának április hó 18-án tartott ülésén *dr. Varannai István* ügyvéd tartott előadást „A magánjogi törvénykönyv vételi fejezete” címen.

Bevezetőül reá mutatott arra, hogy a magánjogi és kereskedelmi vétel elválasztó határvonalai mindinkább elmosódnak és az a kölcsönhatás, amelyet a gazdaságilag lassanként összeolvadó és inkább csak törvényszerkesztési hagyományok folytán külön életet élő ügylettipusok, egymásra gyakorolnak, kézenfekvővé teszik azt a kérdést, hogy a MT. szabályozásában mennyiben érvényesülnek azok az elvek, amelyek a kereskedelmi jog területén alakultak intézményekké? Az előadó utalt arra, hogy e kérdésnek nem a vétel partikuláris joga, hanem épen a közpolgári ügylet helyes szabályozása szempontjából, van jelentősége. Ma a tömegforgalom a hivatásos kereskedelmen túl a közönséges gazdálkodás kereteiben is érvényesül és azokat az alaki és anyagi biztosítékokat, amelyeket előbb csak a hivatásos kereskedelem szükségelt, ma a mind bonyolultabbá és szerteágazóbbá fejlődött magánjogi forgalom is megkívánja. A magánjog kommercializálása nem lehet kodifikacionális törekvés. Azon a területen azonban, ahol a szükségletek azonosak, a szabályozásnak — esetleg csak törvényszerkesztési szempontok által diktált — kettéválása, a jogszabályok áttekinthetőségét zavarja és a jogterület szakadozottságának veszedelmét egy újabb jelentős tényezővel tetőzi. Épen az adásvételi ügylet körében, az érdekek és szükségletek azonossága szinte teljes, az elválasztó szempontok pedig minimumra esökkennek.

A részletekre áttérve előadó megemlékezett az 1353. §-ról és utalt arra, hogy ha helyes is az, hogy a törvény dogmatikai meghatározásokkal nem foglalkozik, másfelől azonban az ügylet tartalmát szabályozó, már elhelyezésénél fogva is centrális jelentőségű jogszabálynál kerülendő az olyan szövegezés, amely pontatlanságánál és fogalmi kereteinek szűk voltánál fogva a gyakorlatban messzeható kétségeket tá-